

Peace in an age of war

-a reversal of terms-

Nikos Giavropoulos' affinity with the classicizing forms of sculpture cannot go unnoticed. Yet, in his current exhibition and regardless of the much-obliterated veneration he definitely adopts towards the cultural tradition, we can observe a very interesting 'turning point' regarding his way of expression.

Notwithstanding the fact that the main theme of this tripartite installation is the ongoing war in Ukraine, it is very interesting that the red colour is missing altogether. What surprises us is the eclectic application of the blue one. Even though the connotation stems from the fact that the issue of energy is at stake, it is bizarre, yet, extremely bright to apply and suggest this new extraordinary symbolic value.

The overall subdued feeling of this oeuvre is profoundly enhanced, if not encouraged, by the dimly illuminated pieces, thus the impression of a chamber is created, in which unorthodox rites take place: the intention is to provoke the sorrow, as well as, the collective guilt that all visitors vaguely tend to experience, cinematically speaking.

However, it is the subversive and ironic component that N. Giavropoulos cultivates and proposes, once again.

The three different works are presented so that a simultaneous two-fold meaning can be deduced:

- a. The chorus is no longer standing; decapitated heads are around a stele, on top of which we can figure out a dripping head. It is the introduction to the unthinkable atrocities every war is infamous of.
- b. The dominant Nike, as the eternal personification of the bellicose human vanity, is undermined by a feebly disgraceful fallen angel, in a reversed fashion.
- c. The much adorable Madonna is no longer bestowed with a halo, but with a gas burner flame.

In total, all three processed visual impressions, thanks to their final transformation, do manage to impose a different symbolic language that, in principal, could rearrange and reset the eye of the beholder. It is a protest, an agony and a call that attempts to counter-balance the barbarous images every war provokes...

Konstantinos Basios

a member of A.I.C.A.

Ειρήνη στα χρόνια του πολέμου

-μια αντιστροφή των όρων-

Η οικειότητα του Νίκου Γιαβρόπουλου σε ό,τι αφορά τις κλασικίζουσες φόρμες της γλυπτικής δεν μπορεί να μείνει απαρατήρητη. Ωστόσο, στην παρούσα έκθεση μπορούμε να παρατηρήσουμε μια 'στροφή' στα εκφραστικά μέσα που χρησιμοποιεί και παρά τον οφειλόμενο σεβασμό που τρέφει στην πολιτιστική παράδοση της Δύσης.

Θεωρώντας δεδομένο ότι το κύριο θέμα αυτής της τριμερούς εγκατάστασης είναι ο συνεχιζόμενος πόλεμος στην Ουκρανία είναι πολύ ενδιαφέρον ότι το κόκκινο χρώμα απουσιάζει εντελώς. Ενώ, αυτό που μάς εκπλήσσει είναι η εκλεκτική εφαρμογή του μπλε. Και παρά το γεγονός ότι το νόημα (του χρώματος) προκύπτει από το γεγονός ότι το ζήτημα της ενέργειας είναι το διακύβευμα, δεν παύει να είναι μια εξαιρετικά ιδιοφυής σύλληψη, δηλαδή να χρησιμοποιεί και να προτείνει αυτή τη νέα, ασυνήθιστη, συμβολική αξία.

Η όλη χαμηλόφωνη αίσθηση από τη δουλειά αυτή αναδεικνύεται, εάν δεν ενθαρρύνεται, από τα υποφωτισμένα έργα, δημιουργώντας έτσι την εντύπωση ενός θαλάμου, εντός του οποίου ανορθόδοξες τελετές λαμβάνουν χώρα: διότι είναι στην πρόθεση του καλλιτέχνη να προκληθεί η λύπη αλλά και η συλλογική ενοχή, που όλοι οι επισκέπτες ασαφώς νοιώθουν, κινηματογραφικά μιλώντας.

Ωστόσο, είναι το ανατρεπτικό και το ειρωνικό στοιχείο που ο Ν. Γιαβρόπουλος καλλιεργεί, για άλλη μια φορά.

Τα τρία αυτά διαφορετικά έργα παρουσιάζονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε ένα ταυτόχρονο δισυπόστατο νόημα να μπορεί να εξαχθεί:

- α. Ο χορός πλέον δεν ίσταται· αποκομμένες κεφαλές κείτονται γύρω από μια στήλη στην κορυφή της οποίας μπορούμε να διακρίνουμε μια ακόμη, αντεστραμμένη κεφαλή που στάζει. Είναι μια εισαγωγή στις αδιανόητες ακρότητες για τις οποίες κάθε πόλεμος είναι δυσφημισμένος.
- β. Η δεσποτική Νίκη, ως η αιωνία προσωποποίηση της ανθρώπινης πολεμοχαρούς ματαιότητας, υπονομεύεται από μια αέρινη αντεστραμμένη φιγούρα, ως ένας εκπεπτικός άγγελος.
- γ. Η πολυαγαπημένη Μαντόνα δεν περιβάλλεται πλέον από ιερό φωτοστέφανο, αλλά από τη φλόγα μιας εστίας φυσικού αερίου.

Εν συνόλω, και οι τρεις επεξεργασμένες οπτικές εντυπώσεις, χάρη στην τελική τους μεταμόρφωση, πράγματι επιτυγχάνουν να επιβάλλουν μια διαφορετική συμβολική γλώσσα, η οποία και επί της αρχής, θα μπορούσε να επαναπροσδιορίσει και να επανακαθορίσει τη γνώμη του επισκέπτη. Πρόκειται για μια διαμαρτυρία, μια αγωνία και ένα κάλεσμα που αποπειράται να αντισταθμίσει τις βάρβαρες εικόνες που κάθε πόλεμος προκαλεί.

Κωνσταντίνος Μπάσιος
μέλος της Α.Ι.Σ.Α.